

rahulkamisest ärra, kui ta need Viinad
ärrarikkus, kus Lot ka sees ellas.

§. 102. Lotti Naene watas temma ju-
rest taggasi, ja sai Sola, Sambaks;
sest Jummal olli ütelnud Lottile, et üks-
ki ei piddand ennese tahha watama (§.
98.): nenda Lot peasis agga omma kah-
he Tüttriga ellufalt Soari Viina (§. 100.).
Seäl ta näggi ka pea, et need Innimes-
sed kurjaste ellafid, sepärrast kartis ta So-
aris ellada, ja läks seält ülles ja ellas. Mäe
peäl ühhe Kopa sees, (se on ühhe sure Ma-
alluse Hugo sees,) temma ja temma kaks
Tüttart, ilma mu Innimesse Seltsita,
nenda kui Piibli Ramatus on üllespan-
dud 1 Mos. 19, 31, 38.

§. 103. Abraam ei woinud, ehk tem-
ma Südda ei kaännud, senna liggidale
jada ellama; temma Meel olli wägga
halle se peäle, kui ta senna watas, ja
omma Mele tulletas, mis kallis Ma-
koht

Koht se olli olnud (§. 100.), ja Innimes-
te Kurjusse pärrast nüüd hopis olli Ma
peält ärrakautud. Temma läks seält ärra,
ja ellas kui Wodras Kerari Linnas,
Wilistide Rahwa Maal, mitto Päwa
ehk kaua Aego.

§. 104. Kui ühhe wagga Innimesse
Kurwastus leigesurem, siis on se Nõ-
mustamine Jummalast ka tõeste liggi.
Sedda sai Abraam süin ka nähha, sest
nüüd tuli se Ug kätte, et Jummal tem-
male ta Naesest Sarast ühhe Poia tah-
tis anda (§. 89.), kellest se suur Rahwas
Ma peäle piddi tullesma (§. 80.), ja kel-
le pärralt kelle se Kanaani-Ma piddi ol-
lema (§. 81.), kus Abraam so mitto
lord kui Wodras olli sees ellanud.

§. 105. Seitsekümme ja wiis Nas-
tad olli Abraam wamma olnud, kui ta
Haranit wälja läks Kanaani-Male
leige-